

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 67. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2321.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der staaer skrevet hos Propheten Micha i det Femte: Du Betlehem! er du ringe at agte blandt Juda Tusinder? Af dig skal der udgaae en Saadan, som skal herske i Israel, 68og Hans Udgange ere gamle, de ere fra Evigheds Dage, og Han skal staae og føde i Herrens Kraft, i Herrens sin Guds Navns Høihed, og Han skal være Fred. Disse Ord havde alle de Skriftkløge udlagt saa, at i Betlehem skulde Messias fødes, og see! der var i den Stad Nazareth en Jomfru af Davids Slægt, og Jomfruen heed Maria, og Herrens Engel aabenbaredes for hende, og sagde, at hun skulde undfange og føde en Søn, og Hans Navn skulde kaldes Jesus, det er: en Frelser, ja kaldes den Høiestes Søn, og være en Konge evindeligt, men Fader skulde Han ei have paa Jorden, thi saa sagde Engelen: den Hellig Aand skal komme over dig, og den Høiestes Kraft skal overskygge dig, derfor skal ogsaa det Hellige, som fødes af dig, kaldes *Guds Søn*. Saa boede da Maria i Nazareth, men i Betlehem skulde Jesus fødes, og see! der Rom var mægtig over Verdens Riger, da opstode Mænd til Strid om Herredømmet i den Stad, som var Dronning i Verden, og Een fik Magten, og kaldte sig Keiser Augustus, og fra ham udgik en Befaling, at Folkene skulde skrives over alt Riget, og hver skulde gaae til den Stad, som de stammede fra, da opgik Maria og hendes Trolovede, Joseph, til Betlehem til Davids Stad, og det skedte mens de vare der, blev Tiden fuldkommen, at hun skulde føde, og hun fødte sin førstefødte Søn, og svøbte Ham i Klude, og lagde Ham i en Krybbe, thi der var ikke Rum i Herberget til Ham. 69Og der vare Hyrder i den samme Egn, gudfrygtige, fattige Mænd, som holdte Nattevagt over deres Qvæg, og see! Herrens Engel nedfoer over dem, og Herrens Klarhed omskinnede dem, og de frygtede saare. Da sagde Engelen til dem: frygter kun ikke, thi see! stor Glæde forkynder jeg eder, ja Glæde for eder og Folket, thi eder er født en Frelser i Dag, Christus Herren, i Davids Stad, og strax var hos Engelen en himmelsk Hærskares Mangfoldighed, og de lovede Gud, og de sang: Ære være Gud i det Høieste, Fred paa Jorden, i Mennesket Velbehagelighed. Og der vare Vise i Østerland, i Hedningers Land, gudfrygtige Mænd, og til et Tegn, at den nyfødte Frelser var sendt til dem alle, som bo paa Jorderigs Kreds, da saae de hans Stjerne, og reiste, og Stjernen gik for dem, og stod over Huset, hvor Barnet var inde, og de faldt paa Knæ for den evige Konges Eenbaarne, og offrede Guld og kostelig Røgelse. Men det var Herodes, der han fornam, at det Barn var født, og den Søn var os givet, hvis Navn kaldes Underlig, vældige Gud; om hvem der stod skrevet: at Han skulde sidde paa Davids Stol, som en Konge, mens Solen og Maanen de vandre paa Himlen, da blev han bange, og tænkte: den Helliges Rige var af denne Verden, enddog han blev lagt i en Krybbe; da meente han daarligt, at han kunde myrde Guds Søn, og forhindre det Ord, som Gud havde talet ved sine Propheter, og alle de Børn i Betlehem slog han ihjel, og lagde dette endnu til 70al sin Ondskab, at han udøste det meget uskyldige Blod, men Herren havde talet til Joseph, og sagt: staa op, tag Barnet og dets Moder, og drag til Ægypten, og Herren slog Herodes, og han tyggede sin Tunge i Pine, og døde i Jammer, og gik til sit Sted. Da kaldte Herren igjen sin Søn af Ægypten, og Maria og Joseph gik op til Jerusalem efter Herrens Lov, at fremstille Barnet for Herren i Templet. Da skedte det, som Herren taledede forud, der de byggede Huset i trange Tider, og de Gamle sørgede over dets Ringhed imod det Hus, som Kong Salomon byggede, thi da skedte Herrens Ord til Propheten Haggai, og han opstod, og sagde: hvem er tilovers iblandt eder, som saae dette Hus i sin første Herlighed! er ikke dette som Intet for eders Øine mod det; men frygter ikke, thi saa sagde den Herre Zebaoth: endnu engang om et Lidet, vil Jeg bevæge Himlene og Jorden, Havet og det Tørre, ja alle Hedninger vil Jeg bevæge, og alle Hedningers Længsel skal komme, og dette Hus vil Jeg fylde med Herlighed, siger den Herre Zebaoth; Sølvet er mit og Guldet er mit, siger den Herre Zebaoth; dette det sidste Huses Herlighed skal blive større end det førstes, og paa denne Sted vil Jeg give Fred, siger den Herre Zebaoth. Nu frembares Hedningenes Længsel, Guds Herligheds Glands, og Hans Væsens rette Billede, den Fredens Giver, som et Barn i Templet. Det forstod Simeon, den gudfrygtige Olding, thi Guds Aand drev 71ham til Templet i den samme Time, og han tog Barnet paa sine Arme, og prisede Gud, og sagde: Herre! nu lader du din Tjener fare i Fred, ligesom Du haver sagt, thi mine Øine have seet Din Frelsning, hvilken Du beredte for alle Folks Aasyn, et Lys til at oplyse Hedningene, og Israel Dit Folk til en Herlighed; og Forældrene gik med Barnet til deres Stad Nazareth, og Han voxte, og blev stærk i Aanden, og fuld med Visdom, og Guds Naade var over Ham. Math. 2. Luc. 1-2. Hagg. 2.